

ANY VII.

BARCELONA 3 de FEBRER de 1912

Núm. 278.

La Escena Catalana

Redacció y Administració: Plaça del Pi, 5, Barcelona.

Preu: 15 cèntims

ACTRIUS NOTABLES

ATONIA VALLVÉ

Últim folletí del drama en tres actes de Feliu y Codina, **LO NUVI**

BALANS TEATRAL

Relació de les estrenes d'obres catalanes ressenyades en aquest setmanari, durant l'any 1911

(Continuació. Vegis el núm. 276.)

MAIG

- Dit y fet.* Comèdia en dos actes, de Lambert Escaler.—Principal.
El mercat d'esclaus o La cabana de Tom. Melodrama en sis actes, traducció d'en Pere Boquet.—Olimpo.
Magda. Drama en quatre actes, traducció de Manel Soler.—C. A. C. (Sant Gervasi.)
Un gran anuncí. Comèdia en tres actes, original de Joseph Salvat.—La Filantròpica.
Lo tren de les once. Comèdia en un acte, de Joseph M. Closa.—Principal.
Les flames del goig. Tragedia en cinc actes, de Xavier Viura.—Romea.
Pare egoista. Obra en un acte, d'Alfred Jornet.—L'Aliança de Cambrils.
Tribut al mar. Tragedia en un acte, de Ambrosi Carrión.—Romea.
Els ídols. Quadro dramàtic, de Carme Karr.—Romea.
Un home de bé. Comèdia en un acte, de J. Aler.—Romea.
Qui del llop parla... Comèdia en un acte, de Joseph M. Clo-sa.—Principal.
El llaud negre. Quadro dramàtic en un acte, de Ferran Forga.—Foment Artístich.
En lo fons del precipici. Monòlech de Joan Montserrat.—La Tranquilitat.
L'astucia d'un salta tauell. Comèdia en dos actes, de F. Montserrat.—La Tranquilitat.
Servei d'amich. Comèdia en un acte, de Salvador Bonavía.—Romea.
L'espanta. Impressió dramàtica, de Juli Vallmitjana.—Nou.

JUNY
En Tarregada. Monòlech de J. Vallmitjana.—Principal.
Cors de vidre. Comèdia dramàtica en tres actes, de A. Fuchs.—Romea.
Lo sacrifici. Drama en tres actes, de S. Castells.—Ateneu de Sant Gervasi.
Passant l'estona alegrament. Passatems, de autor anònim. Circol Barceloní d'Obrers.
A mitja vela: Diàlech, de Lluís Millà.—Acadèmia Catòlica de Sabadell.
Eumina. Ópera en un acte, lletra d'Esteve Trullàs y música de A. Griera.—Acadèmia Catòlica de Sabadell.
Esperanto pràctic. Quadro en un acte, de J. B. Torruella.
El límits de la abnegació. Drama en quatre actes, dels seyyors Coll y Sala.—La nova estrella (Sant Gervasi.)
Buscant promés. Comèdia en un acte, de J. Fraiges.—Cine Saló Varietats (Gracia).
La petita germaneta. Saynet en un acte, de P. Renom y C.
Mal'aranya. Drama en tres actes, de S. Farré.—Circol Manresà (Manresa).
La fi d'en Joan Mateu Monòlech, d'Alberta Pach.—Centre Catòlic (Sant Boi).

La dona d'aygua. Poema líric, del Mtre. Cassià Casademont, lletra de J. Trias.—Eldorado.

JULIOL

- Liliana.* Poema líric, en tres quadros, lletra de Apelles Mestres y música del Mtre. E. Granados.
El rosari dels morts. Drama en un acte de J. Matamoros.—Olimpo.
Entre mossegues. Comèdia en un acte de J. Plana.—Chors d'en Clavé.
Quan un home està de pega... Monòlech, de J. B. Roig.—La Granota.
Frestech. Quadro dramàtic, en un acte, traducció de R. Quadreny.—Cafè Puig.
El Saltir. Vaudeville, en tres actes, de M. M. Berr y Guillemeaud, traducció de D. Bonaplata Alentorn.—Apol.
Cap al Parch falta gent. Casi diàlech, de F. Salvat.—La Filantròpica.
Pareu la cobla. Drama en dos actes, de D. Daniel.—La Lu-nière (Lleyda.)
Embolicant la gent s'enten. Comèdia en un acte de Ramón Ribó y V.—Acadèmia de S. Ll. G. (Horta.)

AGOST

- Els plats trencats.* Sarsuela en un acte, de J. Asmarats, ab música de J. Verdaguer.—Cinema Montserrat.
Trompetes y timbals. Sarsuela en un acte, de autor anònim.—Llinàs.
La fonda de l'amargura. Comèdia en un acte, de J. Gard —J. D. I. (Sant Martí.)

SETEMBRE

- Flors de cingle.* Poeme dramàtic en tres actes, procedit d'un proemii, d'Ignasi Iglesias.—Teatre de la Natura. (La Garriga.)
La darrera batallada. Drama en dos actes y un epílech, de Mossèn Serapi Ferrer.—Joventut Catòlica. (Manresa.)
Pirata de terra. Drama en tres actes, de Francesch Borràs y Mariscal.—Circol Manresà.
L'escola dels somnis. Visió musical en un acte y sis quadros, d'autors anònims.—Sala Imperi.
L'escarmant. Quadro líric en dos quadros, d'autors anònims.—Sala Imperi.
Los pirineus. Trilogia dramàtica en un pròlech y tres actes, de Víctor Balaguer.—Principal.

OCTUBRE

- La pomera.* Visió musical en un quadro, de Ll. Irla, música de autor anònim.—Sala Imperi.
Icara. Drama en quatre actes, de Eugeni Sellés, traducció de J. Fabré y Olivé.—Principal.
Camí del vici. Drama en tres actes, de Joseph Abril Virgili.—Circol Catòlic. (Gracia.)
Camí de la virtud. Comèdia lírica en un acte, de Joseph Abril Virgili, música del Mtre. Avelí Abreu.—Circol Catòlic.
Clinica moderna. Diàlech, de Joseph Cuyàs.—Petit Apol.
De repent. Diàlech, de Joan Matamoros.—Sanch Nova.
Amor, Luxuria y Avaricia. Esbós dramàtic en un acte, de Enrich Muñoz.—Ateneu Gracienc d'U. F. N. R.
De rellogat a gendre. Comèdia en un acte, de Enrich Muñoz.—Ateneu Gracienc d'U. F. N. R.
La Roja. Diàlech, de Domènec Roca.—C. F. C.
La Barcelonina. Comèdia en tres actes, de Ramón Campmany y Cassimir Giralt.—Principal.
Lo que pot l'amor. Diàlech, de Ricart Belanche.—A. D. R. (Poble Nou.)
Nuvolada d'istiu. Comèdia en un acte, de Rossend Llurba y Santiago Gomila.—A. C. R.

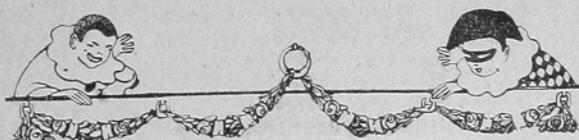
NOVEMBRE

- Magda.* Drama en tres actos, de Sudermann, traducció de Joseph M. Jordà.—Principal.
Un home valent. Comèdia en un acte, de Raymond Cantó A.—Sala Imperi,
Còmpte corrent. Pispejiu en un acte; ja's pot suposar qui es l'autor.—Principal.
Energies perdudes. Diàlech, de J. Torrent y Ciurana.—L'europa.
Vers y prosa. Diàlech, d'Enrich Perbellini.—L'europa.
Ingrata. Drama en tres actes, de Francisco Masterre.—Teatre Goula. (Sant Feliu de Guixols.)
Don Panxo. Comèdia lírica en un acte y dos quadros, de A. Llimoner.—Sala Imperi.
La meva guardiola. Monòlech infantil, de Raymond Cantó.—Sala Imperi.
La xacolatereta. Comèdia en quatre actes, de Paul Gavault, traducció de Joseph M. Jordà y Salvador Vilaregut.—Principal.
La lluya eterna. Comèdia en dos actes, de Simeó Dorca.—Joventut Artística.
Amich de confiança. Diàlech, de Alexandre P. Maristany.—Principal.
Contra enveja, caritat. Comèdia infantil en un acte, de E. Clariana.—Sala Imperi.
La Princesa Obdulia. Visió musical en un acte, lletra de E. Clariana, música del Mtre. Pérez Cabrero (fill.)—Sala Imperi.
Viure-amor. Fantasia en dos actes, de Narcís Perbellini.—A. O. D. III

DESEMBRE

- Ayqua de la vida.* Comèdia lírica en sis quadros, lletra de Joseph Amich, música del Mtre. Adrià Esquerrà.—Sala Imperi.
La cansó del ambulant. Drama líric, lletra de Rossendo Llurba, música del Mtre. Antoni Castells.—La Igualataria, *Montanyes blanques.* Drama en quatre actes, de Juli Vallmitjana.—Principal.
Digne recompensa. Comèdia en un acte, de Joan B. Torrella.—Acadèmia Catòlica. (Sabadell.)
Terra endins. Drama en un acte, de Jaume Cadevall.—La Violeta.
El cinematograf o Pelícole al dia. Revista en un acte y variis quadros, lletra d'Artur Chillida, música del Mtre. Pere Solé.—La Marguerida. (Gracia.)
Un comediant de per riure. Monòlech, de Rossendo Llurba.—Assiàtic.
Entre minyares. Drama en un acte, de Jaume Serra.—Centre Catòlic. (Granollers.)
A la gloria. Comèdia en dos actes, traducció de J. M. Pous.—Principal.
Banyeres de Bacarises. Saynet en un acte, de Alexandre Plana.—Principal.
¡Quin susto! Comèdia en un acte, de Feliu Tort.—Ateneu Gracienc d'U. F. N. R.

FINAL DEL BALANS

Estrenes de la Setmana

PRINCIPAL

El pò d'aliri.—Drama en dos actes, de Ivan Turguenef, traducció catalana de Narcís Oller.

Sobiranora oradura es,—com deya el clàssich,—tenir una bona obra de teatre molt ben traduïda per un au-

tor de la terra, comptar ab comediants aptes pera interpretarla y, pera estalviar quatre miserables pessetes que després se gasten per posar qualsevol *Novela de la vida* (marca Franqueza,) comprometre l'èxit de la producció notable, esterelisar la bona voluntat de l'eminent Oller y fer inútils els esforços dels benemèrits co-mediant que la representen...

Sobiranora oradura es, digna de ser retreta y subratllada sempre, però molt més en aquesta ocasió que tot-hom se mereix elogi, fora l'empresa mal aconcellada.

Cal cantar, en primer lloc, el treball pulcríssim de Don Narcís adaptant al nostre repertori la famosa obra russa, predilecta dels actors de més anomenada. Y l'estudi, el compte, l'amor, ab que'n Gimenez y la Xirgu prengueren els respectius personatges, fentne dugues veritables creacions que'l agrairen tots els que, sabent fer abstracció de deficiencies, conservaren prou sere-nitat per seguir la representació sense indignarse.

En Vifias y en Vilallonga, estigueren a l'altura de l'envejable reputació que disfruten.

La Faura y els senyors Guitart, Daroqui, Nolla, Sir-vent, Amorós, Capdevila (F.) y Gibert, arrodoniren el conjunt que,—ho repetim,—hauria resultat esplèndit per poch que les circumstancies hi haguessin ajudat.

El marqués de Fontalba o la novela de la vida, per Octavi Feuillet. Melodrada dels que ja no's porten, traduit al català del què ja no's parla, per... (els cartells amaguen pudicament, així com ab una fulla de parra, el nom del traductor.)

La feina dels cartells—que quan se representa aquesta obra semblen de cinematograf de barri—perque la producció, fins com pel·lícula, es rescalfada; —la feina dels cartells, donchs, ja l'hem dita lo més subtilment possible y delicada. Y consti que no volèm pas ser nosaltres el buf de vent encarregat de que voli la fulla y acabin de mostrarse les vergonyes...

Farèm constar tant sols que la sospita que teniem sobre qui podia ser l'autor de la pensada de posar l'obra y traductor de la mateixa, la vegearem confirmada presenciant aquella interpretació grisa, estantissa, morta, que hi donaren els actors del Principal. Els quals, ab molt bon seny, no havien volgut perdre

La Escena Catalana

temps estudiant tonteries y, ab més acert encare, contribuiren a la caiguda de una obra que dormia feya temps y a hores d'are torna a dormir tant fort que ningú serà capàs de despertarla mai més.

Amen, que vol dir així sí!

APOL

Besita assenyalada.—Drama en un acte dels germans D. y V. Corominas.

Es, la darrera obra que'nsofereixen els autors de *Burgeseta*, del gènere educatiu, quelcom més que un sencill drama, o una nota sentimental. Els autors, ab sentiment humanitari tractan d'esmenjar les burles de que son objecte, per part de la gent vulgar, els sers desgraciats que mostren ses deformitats físiques, més o menys grotesques.

La assumpte no es nou, però tampoc es dels més repetits, habenthi en favor dels germans Corominas certa originalitat en la acció, que per cert està bellament descrita. A més d'això, en el transcurs del drama s'hi noten alguns tochs sentimentals, que logren comoure al espectador fent que l'obra interesi desde que s'aixeca el teló, fins al final.

La execució fou ben acceptable y més ho hauria estat si el paper de metje l'hagués desempenyat un altre actor de més condicions que el senyor Gimbernat, y el protagonista l'hagués interpretat un galà jove y no el senyor Perelló, artista excelent a qui admirém, però que en aquest paper no hi ha donat ni hi podia donar la nota justa.

Les senyores Puchol, Guitart y el senyor Vinyals, van executar sos papers ab voluntat, sortintne forsa airoços.

La presentació, bona.

Éls autors foren aclamats, vejentse obligats a sortir diferentes vegades a saludar al públic.

JOVENTUT AUTONOMISTA CATALANA

Vicelma d'amor.—Monòlech original del senyor J. Viñas.

Poca cosa podem dir a favor d'aquest monòlech, ja que en ell apenes hi passa rès y que'n el seu transcurs no hi brilla la més petita forma literari, que es lo que menos pot exigir-se a una producció d'aquestes condicions. L'execució, a càrrec del senyor Vera, fou bona. Al final, el públic familiar d'aquesta societat, cridà a l'autor.

ESQUERRA DEL MANSANXE

Gelosia.—Quadro dramàtic en un acte, de Diego Simeó.

En les circumstancies en que va representarse aquesta comèdia, ab el burgit del públic y l'incomprendible mohiment escènich, mostra palesa de qu'ils exècutants no s'entenfan, y l'anarquia que regnà en la mitja hora que'l teló va estar enllaire, ens obliga a fer cas omís de lo que vejerem y ens limitèm solsament a fer constar que va representarse aquesta comèdia... y rès més,

UNIÓ LIBERAL (Granollers)

En nom de Déu.—Drama postum, de V. Badia Punyals.

Aquesta obra se presentà un bon xich arrodonida en l'interpretació, donchs tant la senyora Roca com els

senyors Rovira (F.), Estapé, Canal, Bruges, Baliu, Rosquellas, Crusellas, Alà y nen Frederich, s'eforçaren en ferho bé. No podem dir lo mateix del senyor Clotet, que estigué desacertat en totes les escenes.

L'obra es un episodi de l'entrada dels carlins a Granollers. Fou executada pel quadro de la entitat «Esbart Artistic.»

LA SERRA

Copeo, copeo,
copeo traidó:
roseta encarnada,
si t'he agraviada
jo't demà perdó.

Qui me du l'estrofa plena de perfums
abella brunzenta de la soletat,
quan de ma finestra a encesa de llums,
estenc la mirada per damunt ciutat,
y l'ànima mia s'enfonsa llunyanana,
dins la serra immensa,
que l'illa travessa, que l'illa defensa,
de la tramontana?
L'avoris de la serra surt una cansó;
surt una harmonia que es torna visió.
«Jo venc a parlar-te d'una vida d'or,
d'una vida lliure qu'anyora ton cor,
som la camperola que presents te dú;
jo venc de la serra, mes no som per tu.»
Oh, flor de montanya, fina morenó!
Oh, la pageseta qu'es una escultura
y te la cintura
con un gerricó.

L'aviràm la volta am gran volateig
quan de matinada crida son estol,
am capell de pauma, se guarda del sol
quan rega els bellsveïres vora del safreig;
per servir als pobres fumants escudelles,
confitar codonyes, adobar gonelles
y guarir les nafrés, no hi ha millors dits;
canta codolades y sab contarelles,
d'alicons y fades y poals florits.
Al fons de la cambra porta a la padrina
el vas plé d'escuma de la llet que muny,
encare es fadrina
mes serà madona d'un terme del lluny.
La nit del dissapte se posa a escoltar
y el cor d'alegría li bat en secret
quan dins la salvatge negror de l'estret
hon la coma acaba,
sent un euguiñar qu'ella coneix bé.
Es l'euga ensellada del pubill qui ve.
Arriba a la clastera, vota de la sella,
escomet als amos, escomet la filla,
y encare no brilla l'estel del matí,
repren la tornada pel mateix camí.
Y llavors la fosca de la nit que minva
y tots el paratges, ecos y llumets
el torrent qui brama al peu de la timba,
el matí qu'esclat en mil saluets,
els galls que desperta, les penyes que daura,
els bous que pesturen, el parell que llaura,
les viles disperses en la vall sublim,
el boc que corona la roca del cim,
el gorg que no es mou
dins la penya brava,
com gota de rou
dins de al flor blava,

les dones que renten y la qu'entrecava,
olivars, pollanques, vinyes, amenters,
molins y massies y castells roquers;
pel jove qui passa plena de dolsor
de la festejada, l'anima xalesta;
tot es una festa
qui canta l'amor.

Oh, esquerpa cadena de puigs gegantins!
Oh, la visió pura qui ve d'allà endins!

Flor de boniquesa
que'm du l'anoransa de la jovenesa.
Si per amoixarli la coua penjanta
m'inclin a la jova ella se decarta,...

Copeo, copeo,
copeo traïdó:
roseta encarnada,
si t'he agraviada
jo't demà perdó.

Ella se decanta y desapareix
y mentres que passa y se converteix
en llum solitaria la pura visió,
en llum solitaria dins la magestat
de la serralada,
tota silenciosa y tota nimbada de serenitat,
encare resona la veu argentina,
d'aquella fadrina qui serà madona:
«Som la eamperola que presents te du,
jo venc de la serra mes no som per tu».
Oh, esquerpa cadena de puigs gegantins!
ginebrons balsamics, estepes y pins,
sitges que negreigen sota l'alsinar,
soleida ardença qu'abrasa el pinar,
ombra esmeragrina del fullatge espès,
cànctics de revel-la que arriben al mar
de l'iglesia oberta com un ull encès,
mules trotadores
que cascabeleigen
per la carretera
del coll en avall,
fayes que flameigen
seguint la primera
de les balladores
en la nit del ball,
soledat faresta
hon sembla qu'udola
d'obscur fraticida la górica gesfa,
titllieg de campanes que'l vilatge endola
endolats que ressan de dos en dos
cap el cementeri seguixen la caixa,
garrobes que freqüen am la branca baixa
les veles de carro que tornen del cos,
tonada del bastre cadència moresca,
mel-leres que boten per dins la verdesca,
families qui volten la font de salut,
y fruites qu'es fonen dins la boca fresca
plena de rialles de la joventut,
mussa cansonera, vella rondallaire,
sanitosa flaire
de la pagesia,
llumaneret blau
que l'anima atrau
de la minyonfa,
sou la exquisitesa,
sou l'encantament,
hon l'anima hi sent
de la patria mia.

JOAN ALCOVER

APOL

Hem d'elogiar l'idea que tingué el primer actor de a companya castellana que actua en aquest teatre, en Miguel Rojas, al escullir una obra catalana pera que formés part de la funció que'ns va oferir el dia del seu benefici.

Fou aquesta, *Bestia assenyalada*, estrena cedida per sos autors, els germans D. y V. Corominas, obra de la qual en donèm compte en la secció corresponent.

Avans y com a plat fort, se posà en escena *Un drama nuevo*, ahont el beneficiat va portarse noblement tinguent moments felicissims que'l posaren, episodiàdicament, en el lloch dels bons actors. Al final, el públich, que era molt numerós, tributà una forta ovació al senyor Rojas, qui, de pas siga dit, se veié ben secundat per sos companys.

Al final de la festa, el notable actor senyor Sanchis, va recitar ab molta gracia el cómich monòlech *Los amantes*. El públich li agrahí.

PRINCIPAL

De les dos darreres estrenes ja en donèm compte en altre lloch d'aquest número.

S'ha reproduhit *La Esquella de la Torratxa*, ahont en Nolla y l'Aymerich se porten com dugues eminencies.

A més de *Locura de amor* y *El genio alegre*, obres castellanes que seràn posades dintre pochs dies, per escarni al quilomètrich cartell de la balconada, s'està preparà la traducció castellana de la obra d'en Rostand, *Cyrano de Bergerac*.

"La Reyna jova" a Valencia (Traducció castellana)

Dissabte passat va estrenar-se al Teatre Princesa de Valencia, la traducció castellana que del famós drama d'en Guimerà, *La Reina jova*, ha escrit l'aprofitat periodista Rafel Marquina, qui va traslladarse a la ciutat del Turia, en representació del egregi dramaturch autor del original català.

La Reina jova, a Valencia, com aquí, ha estat un aconteixement teatral, contantse les representacions per èxits y entusiasmant al públich d'un modo indescriptible.

Y per més detalls, vegis lo que'n diu el popular diari Valencià *El Pueblo*, del que'n copièm alguns fragments:

La Escena Catalana

«Anoche salimos entusiasmados del teatro de la Princesa después de haber asistido al triunfo de la revolución en el imaginario reino de la reina Alexia.

El estreno del drama de Angel Guimerá *La reina joven*, constituyó un acontecimiento.

El teatro estaba brillantísimo, de bote en bote. No cabía esperar otra cosa, dada la enorme expectación que había despertado el drama del insigne autor catalán.

La reina joven es lo que se llama un grandioso éxito teatral. En Barcelona se ha representado infinidad de veces en el teatro Principal, donde lo ristrén la notable actriz Margarita Xirgu.

Este drama tiene la virtud de enseñar al pueblo muchos secretos de la alta política, con toda la repugnancia de las miserables intrigas de la corte de la reina Alexia. Contrastando con la conducta reprobable de la gente cortesana, abhita de ambiciones y de apetitos insanos, se ofrece la simpática figura de Rolando, el jefe del partido republicano, todo abnegación y desinterés.

La reina joven es el drama de un romántico, de un espíritu sano y fuerte.

Aunque en la acción interviene en gran parte lo artificioso, no carece la obra de escenas trazadas con toda la habilidad propia de un autor del genio de Guimerá, escenas que cautivan y conmueven bondamente por su intensidad dramática.

Es una verdadera lástima que la traducción esté algo descuidada, lo que ha hecho que la obra perdiera bastante al ser vertida al idioma nacional. Nosotros que conocemos la obra en catalán no podemos menos que reconocerlo así. El castellano de Rafael Marquina no es el que emplea su hermano Eduardo para componer sus bellas poesías.

Sin embargo, el público que desconocía el original catalán, no se fijó en tales detalles, aplaudiendo á rabiar subyugado por las bellazas innegables del drama.

El Sr. Marquina se vió en el caso de salir varias veces á escena y aun en el de dirigir la palabra al respetable, recongiendo modestamente los aplausos para dedicárselos íntegramente al gran Guimerá. Es un rasgo que elogiamos.

La señora Revert se mostró como una buena actriz, declamando con arte y naturalidad y adoptando en todo momento una actitud sobria y elegante muy en carácter con la severidad que su parte requería. Además, lució trajes de sumo gusto. El Sr. Portés (E.) consignó un éxito muy justificado en el papel de «Rolando.» Pepe Portes caracterizó admirablemente el tipo de «Juan Manías,» uno de los más hábilmente dibujados y el más real de la obra. Contribuyeron al conjunto las señoras Martínez y Quevedo, la señorita Latorre y los Sres. Rambal, Crespi, Latorre y Montesinos.

La reina joven obtuvo un éxito satisfactorio por demás y permanecerá en el cartel una larga temporada.—Fantino.

Ara, ja ha trencat el foc per espanya. *La reina joven* serà passejada ab triomf per les quaranta cinquè províncies castellanes, repetintse l'èxit obtingut en Catalunya, durant la temporada passada, ahont les representacions se contaban per centenars.

¡Visca el nostre Guimerá!

Cine Bonavista (*Gracia*)

En l'últim dissabte, la companyia que encapsela en Ramón Claveras, posà en escena *Mar y cel*, en qual presentació s'hi lluhí un nou decorat, degut al jove Francesch Ferrandiz, que produí molt bon efecte.

L'interpretació, quelcom dificultosa, portantse bé no obstant, eis senyors Claveras, Cosme, Palau y Jené (J.).

Per final, la comèdia *Castor y Polux*, que també representaren lo diumenge a la tarda distregué bonament a la concurrencia.

Circol de Propietaris (*Gracia*)

El passat diumenge debutà en aquesta important societat la companyia juvenil-Ferrero interpretant la comèdia en un acte *Un cop d'estat*, que obtingué una acabada execució, tant per les senyores, qu'eran: la actriu Pilar Castejón, y la seva germana y la distinguida dama jove Adelaida Sabater, com pels masclles senyors Ferrer, Bardem y Moré.

A continuació representaren *Lo sant de l'Agneta*, quina protagonista feu a la perfecció la xamosa nena Moré (P.) molt ben secondada per la senyora Castejón (P.) y els senyors Ferrer y Bardem y les nenes Redondo (A. y J.) Sunyé, Robert y Moré (N.).

Després se posà en escena *Don Panxo*, en qual interpretació no signeren tan afortunats els seus executants, exceptuant a la petita y vivarxeta nena Sunyé que's captà les simpatias del públic durant tota la vètlla.

Per final ab la joguina lírica *Ignocència* la nena Moré (P.) demostrà una vegada més sas envejables condicions per seguir l'art de Talia, y el senyor Ferré estigué més que bé, en el paper d'*«Arcadi»* siguent regularment seconds per les germanas Castejón.

El públic quedà molt complascut y premià'l travall de tots ab sorollosas ovacions.

Joventut Autonomista Catalana

Diumenge passat, per la tarda, baix la direcció del distingit aficionat senyor Forga, va representar-se el drama del malhaurat Feiju y Codina *Lo mas perdut*. L'execució que va donar-se a n'aquesta obra fou bastant fluyeta, degut a la manca d'assajos, no obstant y això, varen ferse applaudir els senyors Forga y Jordà (A.).

Al final va estrenar-se el monòlech *Víctima d'amor*, que ressenyèm en son lloch corresponent.

C. N. R. del districte IV

El grup d'aficionats representa en la vètlla del diumenge la comèdia *L'agricultor de Xicago*, en la que'n varen sortir ayrosos en sos respectius papers la senyoreta Rodrigues junt ab els senyors Martínez, Lapuente, Soler, Olivar, Cabiró y Esplugas.

Seguidament els senyors Ponseti, Martínez, Esplugas, Bertran y Pahissa representaren el quadro de Apeles Mestres *Sirena*, que's vegeren aplaudits per la concurrencia y en qual paper de protagonista agradà forsa la senyoreta Rodriguez.

Pobelló Tetuà

El quadro que actua ab èxit en aquest local, ha representat derrerament les sarsuetes *Dorm*, *Primer jo* y la pessa *Com a cal sogre*, en les que han fet passar ratos distrets a la concurrencia la triple Sra. Torrents y els senyors Cama y Pruna.

Social de Betlem (*Tallers*, 45)

L'obra moderna *El calvari de la vida*, obtingué una execució passadora en les escenes dialogades, més no així en els conjunts que s'hi notava certa vacilació, especialment el segón acte que decaygué bastant, degut a la manca de assajos. Cal fer lloansa dels senyors Moix (director, que feu *Mossen Joseph* ab sentiment) y Borrell, Planes Oliver (A), Sariol y Camps. La presentació molt correcte.

Al final, devia representar-se el monòlech *De Pelagalls a Barcelona*.

Elogiem aquest elench que posarà les millors obres del Teatre Catòlic, que s'apartan de ridicoleses y barbarismes escènichs.

Joventut Artística

El senyor Quadreny ab son elench posà *El drach, Lluvia eterna y Gelosía* (estrena.)

Tractanse de joves comensants, ba de predominarhi nostra gran indulgència, puig tenian molt que desitjar, no donant relleu a les obres y una presentació tant dolenta, que al no parlarne creyem ferlos favor.

Niu Guerrer (*Mercaders*, 26)

Una vegada més hem delogiar aquest elench per haberhi un conjunt notable com en poques entitats catalanes. L'expert director senyor Gubert posà a mes d'un drama castellà ab forsa fortuna, l'obra *Gent d'ara*. En les mateixes hi feren travall—no d'aficionats sino d'actors,—els Srs. Casals, Estefà, Pallach, David, Illa y Rovira; Sres. Alegret y Fornés, els quals junt ab l'esmentat Sr. Gubert, foren aplaudits ab entusiasme en tots els actes.

De seguir així, el districte segon, contará ab una entitat que posehirà'l mejor quadro dramàtic dels existents, puig el publich patentisa nostres manifestacions sinceres. acudinti ab entusiasme.

DALT EL VELL CLOQUER

He pujat en el cloquer
aixís qu'apuntava l'auba.
¡Quin xerroteig d'aucells
ab senyal de gran festassa!

¡He mirat terres enllà!
¡Quin abastament de planes
caronades per la llum,
una llum tot vida y ànim!

De sobte he sentit la veu
de la magistral campana,
y aurenetes han volat
vers en altres barbacanes.

¡Com me plau lo vell cloquer!
En el pich de sa torratxa,
s'hi domina tot un mon,
y el cor s'obra d'esperanses!

EMILI GRAELLS CASTELLS.

DE NOSTRES CORRESPONSALS

Sabadell.—«Centre Sabadellenc» (Gelats.) L'agrupació còmich-dramàtica «La fals» hi ha representat les comedies, *A cal sabat*; *Lo lit del capitâ*; *Una senyora sola* y *La dèria de Don Pau*; les quals agradaren forsa, pels joves Soler, Giral, Mas, Roura, Vila, Andres y Pelegrí, sens desmereixer la senyora Calvo.

«Acadèmia Catòlica.» El passat diumenge hi tingue lloch una lluïda funció baix la direcció d'en Tomàs Penalva, el qual posà en escena la comèdia d'en Baró: *Lo senyor secretari*; que tingue una execució dignísima.

«Centre Republicà Radical.» El dissabte passat s'hi donà una funció a benefici del jovent Joseph Rosell qui aviat ingressarà en files. L'obra que representaren fou el drama d'en Roig: *Fratricidat* y la comèdia d'en Rius Vidal: *L'aví del parc*, dites obres agradaren molt a la nombrosa concurrencia que hi assistí; sente desenpenyades pels joves: Rosell (J.), Carrasquera, Vicentó, Rosell (R.), Casanovas, Alonso, Cantó, Martí y Badia.

Seu d'Urgell.—«Teatre Riauibaù.» El diumenge 28 de Janer, debutà una companyia còmich-dramàtica, baix la direcció del distingit aficionat Manel Coll, posant en escena el drama castellà *La Dolores*, del malaurat Feliu y Codina, y per fi de festa la comèdia catalana d'en Llanas, *Perdiu per Garsa*, interpretada per les senyores Vallespí y Cardalda y els senyors Oriols y Porcelana.

L'empress d'aquest Teatre te'l propòsit de donarnos a coneixre les millors produccions del Teatre Català.

La companyia es bastant acceptable, puig apart de les actrius senyores Vallespí y Cardalda, de fama reconeguda, compta ab tan bon elench d'aficionats com son els senyors Coll, Ferraz Oriols, Molas, Salvat, Cardona y altres, que sabent sortir airoso dels papers que se's comfia.

Arenys de Munt.—«Cafè del Sige.» El dia 6 un grup d'aficionats dirigits per en Gustau Ribera, posaren en escena la pessa *L'hereu Pruna*, en qual execució agradà molt en Joan Pla, que fou ben secundat pels senyors Balmau (J.), Bigorra (J.), Soler y un altre que sentim no recordar.

Un aplauso al senyor Ribera, pel bon encert que demosta al ensenyar a n'aquests modestos aficionats.

Gavà.—L'Ateneu Popular ha elegit nova junta, tal com prescriuen els estatuts, habent resultat elegits en la Secació Dramàtica, els senyors Francesch Mata (President), Joan Sole, Melcior Rosich y Joseph Llonch.

Granollers.—«La Unió Lliberal.» La companyia Pubill-Munt Rosès hi representà en la setmana passada *La dida y Cors de dona*.

La primera flauejà quelcom, en canvi la segona resultà arrodonida, brodant el senyor Munt-Rosès lo personatge de «Marquès» y estant los demés sempre en situació.

A la nit del diumenge, funció a càrrec de L'Esbart Artístich, ab l'estrena de un drama pòstum d'en V. Badia Punyals, qual titol es, *En nom de Deu* y que ja ressenyèm en la secció corresponent.

«Centre Catòlic.» A la prevenció y Nit de sanch, foren les obres que possà en escena el passat diumenge el quadro dramàtic d'aquesta Societat.

Noves

M. XIRGU

La gentil actriu Marguerida Xirgu, de mèrits innegables, ha sigut contractada ventotjosament per una empresa americana que la donarà a conèixer als argentins pér per l'Abril del any vinent.

També es probable que aquesta celebrada actriu accepti una contracta per vint funcions que li proporcionen distinques empreses de Valencia, ahont la Xirgu s'hi traslladarà ab una companyia catalana, ja que les funcions se donaràn en la nostra llengua, passant després a Castelló y acabant *Tourné* pel poblaçons de Catalunya.

Les bones noves que donàvem en el número anterior han estat acullides pel públic ab aquella simpatia y entusiasme que's mereixen y que nosaltres ja n'esperabem.

Com que manca encara ultimar certs detalls, ens prenèm de temps fins la setmana entrant per publicar sencer, el nostre programa junt ab les firmes dels nuos redactors de la Revista.

Aleshores, també marcarèm el dia en que començaran les reformes promeses y que tant èxit prometen obtenir, junt ab alguns detalls sobre el número del Sindicat, el sol anunzi del qual ja ha tingut el dò de cridar tant fortament l'atenció de tots els que s'interessen per coses de teatre.

En el número d'avuy repartim l'últim folletí del drama en tres actes y en vers, del malaurat dramaturg català Joseph Felius y Codina,

EL NUVI

obra considerada com la mèllor de les produccions que en català va escriure tan eminent dramaturg.

La setmana entrant, comensarem a repartir el drama de Frederich Soler (Pitarra,) que teníam anunciat ja y que du per titol:

L'Hostal de la Farigola

obra inédita de impressió, que plaurà a tots els bons aymants del teatre de la terra y especialment als bibliòfils y coleccióndors del teatre pitarresch.

Recordèm als senyors que no estan suscrits a nostra revista, que desde comèns d'any, vé publicantse LO NUVI (3 actes) y que ab els 3 actes de

L'HOSTAL DE LA FARIGOLA que s'anuncia, acabarà el trimestre de Janer a 31 de Mars.

Aixis, donchs, al suscriptor que paga 2 pessetes trimestre, se li haurà repartit 2 drames que valen 4

pessetes, a més dels 13 números corresponents de la revista, en els quals hi haurà inclòs el extraordinari que publicarem al inaugurar-se el Teatre Català.

Pot efectuarse en nostre Administració, (Plaça del Pi, 5,) el canvi de follettins mitjansant l'entrega de 15 cèntims.

No s'admeten follentins bruts, tallats ni rebregats.

CORRESPONDENCIA

J. Armengol: Serà millor anunciar les estrenes quan se publiquin els programes impressos. — F. B.: Es poca cosa. — E. A. P.: Agrahim la atenció, però no podem publicar l'article, entre altres coses, per la seva gran extensió. — P. de T. y F.: Es fluitjet. molt fluitjet. — A. Rodoreda: Si, però va resultar que aquells senyors no sabien parlar en català, malgrat ser fills de Barcelona. El senyor B. de N., vè. Es cert lo de les senyores M. y B. y fins la P. En la llista de categories, no està just, ja que el senyor C. es el segon. — J. Grau: Hi ha una cosa pitjor que 'ls seus ver-sos, y es la representació del Hamlet, al Romea, (exceptuant en Vas, en Pacheo y en Jabaloix).

LA ESCENA REGIONAL

COLECCIÓ DE RETRATS

D'ARTISTES CATALANS

ÀLBUM 2.º

¡JA HA SORTIT!

10 CENTIMS

Setmanari Teatral

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un trimestre. 2 pessetes. — Un any: 7'50 pessetes.

NÚMERO SOLT: 15 cèntims.

PAGO A LA BESTRETA

Redacció y Administració: Plaça del Pi, 5.—Barcelona.

Impremta de LA ESCENA CATALANA, Plaça del Pi, 5

